

Full diocesà

8 d'octubre del 2023

p4 —Celebració del Dia de la Seu de Manresa

p6 —Es van acabant les torres dels Evangelistes de la Sagrada Família

En marxa el Sínode a Roma

Des del dia 4 d'aquest mes fins al 29 està en marxa la primera sessió del Sínode de la Sinodalitat, amb el tema «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió», en un clima de discerniment i de pregària.

L'obertura del Sínode coincideix amb la festa de Sant Francesc d'Assís i amb la publicació d'una nova exhortació apostòlica del papa Francesc, que és la segona part de la seva encíclica social *Laudato si'*, dedicada a la protecció de la casa comuna. Informarem àmpliament del contingut d'aquest text en la pròxima edició del Full Diocesà.

A més, dissabte tingué lloc a la basílica romana de Sant Pere,

el consistori ordinari públic per a la creació de nous cardenals, un total de vint-i-un. I al vespre se celebrà una vetlla ecumènica de pregària a la plaça de Sant Pere del Vaticà per iniciativa de «Together - Trobada del poble», que volia servir també per a encomanar a Déu els treballs sinodals.

El Pontífex ha destacat la singular dimensió espiritual de la primera sessió del Sínode. En la roda de premsa que va oferir el 4 de setembre, al seu retorn de Mongòlia, assenyala el seu desig que sigui «un moment religiós».

El diumenge dia 29 d'octubre el Sant Pare celebrarà la missa de conclusió del Sínode.

«N'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits»

Diumenge XXVII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Dedico aquest cant al meu estimat, cant de l'enamorat a la seva vinya. El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben-Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construï al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres. I ara, si us plau, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feu de jutges entre jo i la meva vinya. Què podia fer per ella que no ho hagi fet? Per què em dóna raïms agres quan jo n'esperava bon raïm? Doncs ara us diré què penso fer a la meva vinya: li trauré la tanca, i que els ramats la brostegin, enderrocaré el seu clos, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada. No la podaran ni la cavaràn, hi creixeran argelagues i cards, i manaré als núvols que no hi deixin caure la pluja.

La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits.

(5,1-7)

Salm responsorial

La vinya del Senyor és el poble d'Israel.

[79]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, no us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

(4,6-9)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Escolteu una altra paràbola: Un propietari plantà una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi

construï una torre de guàrdia, hi deixà uns vinyaters que la cultivessin, i se n'anà del país. Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus homes per recollir-ne els fruits, però aquells vinyaters els van agafar, i a un, li van pegar; a un altre, el van matar; a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els tractaren igual. Finalment els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: "Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat." I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar. Quan torni l'amo de la vinya, què farà amb aquells vinyaters?» Li responen: «Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema.» Jesús els diu: «No heu llegit mai allò que diu l'Escriptura: "La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen?" Per això us dic que el regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar.» (21,33-43)

«Com és que heu derrocat la seva tanca, perquè l'esfulli qualsevol vianant? Hi entren els senglars a devastar-la...»

Vinyaters que maltracten

Carles Riera i Fonts, pvre.

Per la resposta a la pregunta del Mestre, les autoritats jueves que dialoguen amb Jesús es condemnen elles mateixes! La pregunta: «Quan torni l'amo de la vinya, que farà amb aquells vinyaters?» (que han maltractat els recol·lectors de la verema i matat l'hereu per quedar-se l'heretat). La resposta: «Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema.» La vinya del Senyor és el poble d'Israel, diu el salmista. Més concretament, en la paràbola de Mateu, la vinya se la volen quedar els dirigents del poble de Déu, que coneixen el Fill però no el volen reconèixer!

Jesús té posada l'esperança en el seu poble, que ha heretat la vinya de Déu perquè la treballi i la faci fructificar. La vida humana hauria de ser resposta agraïda a l'amor diví, a la seva gegantina marea d'amistat amb què inunda el món. Però hi ha hagut, hi ha i hi haurà vinyaters que no volen correspondre a aquest amor. El Fill, enviat al món, és rebutjat i acaba a la creu. Però ara és la pedra que corona l'edifici: la pedra angular, o la clau de volta, de la humanitat redimida i regenerada. Als ulls dels homes, la perplexitat davant el fracàs del calvari pot transformar-se en ferma convicció que d'aquella mort en ve la Vida.

El pensador jueu Martin Buber afirmava que amb cada ésser humà arriba al món quelcom de nou que no ha existit encara, quelcom original i únic. Si la novetat de cada persona, doncs, es posés al servei del bé comú, el món rebria una gran força regeneradora. Cada nou brot de la vinya del Senyor té la capacitat de combatre la indiferència, la ingratitude, l'egoisme, la negligència i mostrar sol·licitud envers l'obra divina. Que mai el Regne de Déu no ens sigui pres per no haver-lo sabut fer fructificar!

La imatge

Aquell home s'hi havia fet: havia despedregat com tocava, havia bastit els murs de tanca i el cup; la seva vinya feia goig. Li van fallar els vinyaters, i molt. Ni tan sols li van respectar el fill, que complia la voluntat del Pare i havia anat a recollir la collita.

Déu tanmateix no s'atura: passarà la vinya a uns altres i, ressuscitant el Fill, el constituirà coronament de tot.

Paràbola dels treballadors perversos (2013).
Andrei Miranov

Agenda

Lit. hores: Setmana III

9 dilluns

Abraham, patriarca, i la seva esposa,
— Santa Sara
— Sant Dionís, bisbe i mr. de París
— Sant Joan Leonardi, fund.
Jn 1,1-2,1.11/Jn 2/Lc 10,25-37

10 dimarts

— Sant Daniel Comboni, bisbe
— Sant Tomàs de Villanueva, bisbe
Jn 3,1-10/Salm 129/Lc 10,38-42

11 dimecres

— Sant Joan XXIII, papa
Jn 4,1-11/Salm 85/Lc 11,1-4

12 dijous

La Mare de Déu del Pilar
— Sant Serafí de Montegranario, caputxí
Beat Carlo Acutis
1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2 o bé Ac
1,12-14/Salm 26/Lc 11,27-28

13 divendres

— Sant Eduard, rei
— Sts. Gener, Marçal i Florenci, mrs.
Jl 1,13-15;2,1-2/Salm 9/Lc 11,15-26

14 dissabte

— Sant Calixt I, papa
— Sant Evarist, mr.
— Santa Fortunata, vg. mr.
Jl 4,12-21/Salm 96/Lc 11,27-28

15 diumenge XXVIII de durant l'any / Cicle A

La Mare de Déu de la Bonanova
— Santa Teresa de Jesús, carmelita i dra.
Is 25,6-9/Salm 22/FI 4,12-14.19-20/Mt 22,1-14

Dia de la Seu de Manresa i Jornades Europees del Patrimoni

Avui diumenge, a les 11 del matí, missa conventual solemne. Divendres, dia 13, a 2/4 de 7 del vespre, a la sala gòtica, ponència «El contracte de 1322 i altres informacions arxivístiques de l'Arxiu de la Seu de Manresa», a càrrec d'Abel Rubió i Serrat, arxiver de la Seu de Manresa.

Dissabte, dia 14, a les 11 del matí, a la sala gòtica, espectacle de dansa «Vox mea, vox vitae». Aforament: 20 persones (cal reservar prèvia a <https://www.cataloniasacra.cat/agenda/detall/info/726>). A càrrec d'Àlex Vilarasau (dansa i coreografia) / Ariadna Torres (composició sonora i direcció artística). Amb la col·laboració de Catalonia Sacra.

Dissabte, dia 14, a 2/4 de 12 del migdia, visita i exhibició «Història i mostra de tocs de les campanes de la Seu» a la primera coberta i base del campanar de la Seu de Manresa. Aforament: 30 persones (cal reserva prèvia a <https://www.cataloniasacra.cat/agenda/detall/info/727>). A càrrec de Blai Ciurana, músic, campanòleg i secretari de la Confraria de Campaners i Carillonistes de Catalunya, amb la col·laboració de Ció Abellí i Jordi Jordà (CCCC). Aquesta actuació vol recuperar el toc manual de campanes —declarat Patrimoni Immaterial de la Humanitat per la UNESCO l'any 2022— a la basílica de la Seu.

Necrològica

Mn. Jacint Medina i Fabregó

Havia nascut a Vic el dia 24 de març de 1929 i va rebre l'orde del presbiterat el 28 de juny de 1953. Exercí el ministeri a Sant Pere de Torelló (1953) i Sant Feliu de Torelló (1954). Fou ecònom de Sant Martí de Torruella (1956), Sant Vicenç de Castellet (1967) i Navarces (1970), on impulsà la residència d'avis. També va ser rector de Crist Rei de Manresa (1984) i de Camprodon (1999), així com administrador parroquial de Llanars (2011). A més, arxiprest de Manresa (1986) i del Ripollès (2000), membre del Consell Presbiteral i del Consell de Consultors en diverses etapes. Va ser director espiritual del col·legi La Salle i de l'Institut de Manresa (1960), com també consiliari de la Federació Diocesana de Viudes (1996).

L'any 2012 es va jubilar canònicament i morí el dia 22 de setembre, a norantacinc anys d'edat i setanta de ministeri de prevere. Al cel sia.

Festa de la Mercè a Lledoners

Cada festa de precepte se celebra missa al Centre Penitenciari Lledoners, però el diumenge dia 24 de setembre era la diada de la Mare de Déu de la Mercè, patrona de la pastoral penitenciària, i per aquest motiu anà a oficiar-hi la missa el senyor bisbe.

Acompanyat per uns quants seminaristes i pel grup musical de Sant Josep de Manresa, animà els presos en l'esperança cristiana.

Nomenaments

El bisbe Romà, amb data 28 de setembre del 2023, va signar els nomenaments següents:

Mn. Aquille Nzamurambaho, director de Música Sacra, del Secretariat de Litúrgia.

P. Joan Font i Gumfaus, C.M.F., consiliari diocesà de Vida Creixent.

Necrològica

Mn. Josep Casals i Serrat

Nascut a Pruit el dia 14 de novembre de 1936, va ser ordenat prevere el 20 de desembre de 1959. Fou vicari de Campdevàrol (1960), de la Soledat d'Igualada (1962) i de la Catedral (1963). Ecònom de St. Maure de Montbui (1971) i de St. Joan de Vilatorrada (1982). Rector de Prats de Lluçanès i de diverses parròquies de l'arxiprestat des de 1995 fins al 2021. També consiliari de la JOC de Vic (1963), delegat diocesà de Migracions (1986), rector del Seminari (1989), director del Secretariat de Formació Permanent (1989), del Foment de Vocacions (1989) i del Diaconat Permanent i altres ministeris (1989). També va ser delegat episcopal de Mitjans de Comunicació i director del Full Gocesà (2004-2012). Membre del Consell Diocesà de Pastoral, del Consell Presbiteral i del Consell de Consultors, com també arxiprest del Lluçanès en diverses etapes. L'octubre del 2021 es va jubilar. Morí el 25 de setembre, a vuitanta-sis anys d'edat i seixanta-quatre de sacerdoci. Al cel sia.

La Sagrada Família culmina les torres de Mateu i Joan

El 27 de setembre es va col·locar la darrera peça escultòrica de la torre de l'Evangelista Mateu, representat amb l'escultura de la figura humana, i l'endemà es continuà amb la coronació de la torre de l'Evangelista Joan, amb la figura de l'àguila. La coronació de les torres amb les figures del tetramorf de Mateu i Joan suposa el seu acabament i, per tant, del conjunt de les torres dels Evangelistes.

Les quatre torres estan coronades per les quatre figures alades del tetramorf, obra de l'escultor Xavier Medina-Campeny, amb les quals la iconografia cristiana ha representat els narradors de la vida de Jesús. L'any 2022 es van culminar

les torres de Marc i Lluc, que tradicionalment es representen amb un lleó en el cas de Marc i un bou en el de Lluc.

Com a part del conjunt de les torres centrals, aquestes envolten la torre de Jesús i fan 135 metres d'alçària. Són, així, les terceres més altes del temple.

Tal com es va anunciar en roda de premsa, el 12 de novembre se celebrarà una missa de benedicció que marcarà l'inici de les il·luminacions de les quatre torres, les quals duraran fins a Nadal. A més, per a tot el mes de novembre es preveu una programació d'actes culturals a fi de celebrar la finalització del conjunt de les torres dels Evangelistes.

L'Opus Dei crea un web sobre el seu fundador

L'Opus Dei ha creat un lloc web per a aprofundir en el missatge del seu fundador (escriva.org). La posada en marxa s'ha fet per tal de facilitar l'accés als nombrosos escrits de Josepmaria Escrivà. Tal com explica la prelatura, a partir d'aquest nou portal es pot accedir a tots els llibres del sant, en els quals el lector trobarà suggeriments per a la seva vida espiritual.

Entre els volums que es poden consultar destaca *Camí*, l'obra més popular, juntament amb *Solc i Forja*, i les recopilacions d'homilies *Amics de Déu* i *És Crist que passa*; s'hi han incorporat també, en castellà, el primer i el segon volums de *Cartas* i *En diàlogo con el Señor*, publicats en els darrers anys com a edicions crítiques.

Amb aquesta eina es proposa un cercador eficaç. Està organitzat amb categories temàtiques, els textos en més de vint idiomes, un disseny clar i senzill, facilitat per a la lectura i velocitat de càrrega en connexions lentes.

La Pel·lícula

Mirando al cielo

Dirigida per Antonio Peláez

Mèxic 2023.

Intèrprets: Julián Fidalgo i Luis Javier Cabazos.

Drama biogràfic.

Per a majors de 12 anys.

La pel·lícula es basa en la història real del jove *cristero* José Sánchez del Río que, a l'edat de catorze anys, el 10 de febrer de 1928 va ser torturat i assassinat per oficials del govern mexicà durant la guerra cristera per negar-se a renunciar a la seva fe; martiri que l'elevaria als altars anys més tard, el 16 d'octubre del 2016, dia en què va ser canonitzat pel papa Francesc.

El film explica la història d'una família que sofreix un gran cop quan, després que els seus dos fills grans es van unir a la guerra dels *cristeros*, també el seu fill menor, demana als pares que el deixin allistar. La seva mare, sense entendre el motiu, pregunta per què i el petit respon amb convicció: «Perquè mai no ha estat més fàcil guanyar-se el cel.»

Omella: Hem d'assumir amb coratge el repte d'una nova evangelització

L'Església es troba davant una etapa de nova evangelització i ha d'assumir el repte amb coratge. Així ho ha reconegut el cardenal Joan Josep Omella en una entrevista a Ràdio Estel i Catalunya Cristiana.

A les portes de la XXVI Assemblea General del Sínodo, que se celebrarà a Roma entre el 4 i el 29 d'octubre amb la presència, per primer cop, d'una vuitantena de membres no bisbes amb dret a vot, Omella va assegurar que amb l'actual procés sinodal l'Església espera «construir una societat de comunió per a anunciar l'Evangeli». «És una època en què cal prendre's l'evangelització amb coratge, la gent té set d'alguna cosa nova i nosaltres els la podem donar», afegí el purpurat, que participarà en els debats sinodals com a membre del Consell Ordinari. També va fer referència als abusos sexuals envers menors en el si de l'Església, pels quals va demanar perdó un cop més en nom de la institució. «L'Església s'avergonyeix pels abusos comesos en el passat i sempre, alhora que continua treballant per la prevenció i per l'aten-

ció a les víctimes», va manifestar, assegurant que «s'estan produint menys casos» des que es prengué consciència de la gravetat del problema.

A més, va reflexionar sobre la situació de l'Església catalana, que en els pròxims anys, per raons d'edat, veurà renovada una part significativa de l'episcopat. En aquest sentit, valorà positivament el nomenament de Sergi Gordo com a bisbe de Tortosa i, pel que fa al bisbat de Girona —que espera el nomenament d'un nou prelat des de fa més d'un any i mig—, Omella va llançar un missatge tranquil·litzador assegurant que «Roma no s'ha pas oblidat que Girona està sense bisbe». Pel que fa als reptes del present i del futur de l'Església, subratllà que el primer gran repte serà el d'anunciar Jesucrist en un context de pèrdua d'influència del fet religiós en l'esfera pública. «La secularització ens interpel·la com a creients, ja que tenim el tresor del missatge de Jesús, i hem de proclamar-lo i presentar-lo amb joia i en comunió amb el nostre món», advertí.

Recepció i aplicació del Sínode

Romà Casanova, bisbe de Vic

El propassat 18 de setembre, com a bisbe diocesà, vaig signar el decret de subscripció i promulgació dels Decrets Sinodals, els quals són fruit del camí sinodal recorregut des del setembre del 2018. S'han seguit amb seriositat i dedicació totes les etapes: convocatòria, grups sinodals, Assembla Sinodal i el moment episcopal, i ara som en la fase de recepció i aplicació dels fruits d'aquest esdeveniment.

Hem de buscar a través dels decrets sinodals que és el que ens demana el Senyor

En la data esmentada vaig lliurar directament a algunes persones el llibret *Sínodo Diocesà de Vic – 2019-2023*, que conté els decrets sinodals i altres informacions sobre el *Sínodo per l'esperança*. Tots els participants en l'eucaristia de cloenda del Sínode van rebre també aquest opuscle. A totes les parròquies arribarà i tothom qui el vulgui el podrà tenir. Som, doncs, en el temps de recepció i aplicació del Sínode. Ara és el moment del nostre camí sinodal en què tots els qui formem l'Església de Vic –individus, parròquies, associacions i comunitats religioses– hem d'acollir els decrets sinodals, fent-ne una lectura atenta i generosa, per tal de ponderar quins són els camins que l'Esperit obre al nostre davant per a continuar essent membres creients i creïbles de l'Església que «té com a missió eixamplar encara més el Regne de Déu» (LG, 9).

La recerca de la voluntat de Déu és contínua en l'Església. Tot el procés sinodal ha buscat aquest objectiu, que ara hem de considerar mitjançant els decrets sinodals. Aquests no són pas un pla pastoral, sinó expressió d'una normativa diocesana sobre diverses qüestions del seu àmbit, que té el segell de tota la dinàmica sinodal: po-

sar-nos molts en camí, en l'escolta de l'Esperit, per cercar la voluntat de Déu, amb l'acolliment de la Paraula, l'escolta mútua i el diàleg. No seria una postura adequada abstenir-se de la lectura atenta i generosa d'aquests decrets, sinó que a través d'ells hem de buscar què és el que ens demana el Senyor. El respecte a l'acció de l'Esperit en l'Església i la valoració dels qui, responen a la crida eclesial, s'han implicat en tot el camí sinodal ens convida a tots a rebre i aplicar el que se'ns urgeix de fer.

Aquesta normativa diocesana intenta de donar resposta al canvi d'època en què som immersos. El nou paradigma eclesial i social ens reclama –hi insisteixo– una recerca sincera de la voluntat de Déu, encara que això ens obligui a un canvi en aquelles coses que sempre s'han fet. L'Església, per boca de Francesc, papa, ens exhorta a una conversió pastoral. Som-hi, doncs, posem-nos de cor en la recepció i aplicació dels decrets sinodals!

